

*I když se člověk dožije mnoha let, ať se z nich raduje ze všech, ale na dny temnoty ať pamatuje, že jich bude mnoho. Cokoli přijde, je pomíjivost. Raduj se, jinochu, ze svého mládí, užívej pohody ve svém jinošství a jdi si cestami svého srdce, za vidinou svých očí. Věz však, že tě za to všechno Bůh postaví před soud. Hoře si ze srdce vyklid' a drž si od těla zlo, vždyť mládí a úsvit jsou pomíjivé. Pamatuj na svého Stvořitele ve dnech svého jinošství, než nastanou zlé dny a než se dostaví léta, o kterých řekneš: „Nemám v nich zalíbení.“ (Kazatel 11,8-10; 12.1)*

V Praze dne 13. ledna 2021

Milé sestry a bratři,

člověk si pamatuje události, které se staly a ty pak jsou pro něj poučením. Neboť jak praví obecná moudrost, kdo se nepoučí z historie, je nucen opakovat její chyby. Jsme na začátku roku, starý je za námi a my se z něj snažíme poučit. Přinesl mnohé nebývalé zkušenosti, které bychom neměli zapomenout. Jenomže Boží slovo je paradoxní a vede nás k tomu, abychom pamatovali více na budoucnost než na minulost, ale především na svého Stvořitele.

Tak se tedy o to pokusme, ale budou to jiné „vzpomínky na budoucnost“, než jak o nich kdysi tajemně psal Erich von Däniken. Ještě je třeba povědět, že dnešní pastýřský list je věnován především mladším členům a přátelům sboru, neboť ti starší, mezi něž se už musím také počítat, dobře vědí, co měl moudrý Kazatel na mysli. Protože člověk až s věkem a zkušeností pozná, jaký je život a co to znamená, když odcházejí vitální síly, ztrácí se zrak, sluch i krátkodobá paměť. Ale naštěstí ta dlouhodobá paměť trvá a mládež se může nasloucháním a dobrým pozorováním poučit. Historie dědečků a babiček je možná ještě cennější než učebnice dějepisu. Když k tomu ještě přidáte potřebnou dávku empatie a vcítíte se do života starých, otevrou se vám oči a budete se moci podle toho včas zařídit.

Přesto Kazatel všechny, mladé na prvním místě, ale i staré, velmi pozitivně a optimisticky povzbuzuje, že se lze dožít skutečně i velmi dlouhého věku. No a dokud se nám daří dobře a zdraví slouží, ať se fakt ze života velmi radujeme! Ať si ho užijeme a využijeme všech schopností a dovedností, které do nás Hospodin vložil. Přesto však zároveň vy nejmladší uprostřed té veliké až přetékající radosti ze života připusťte, že přijdou dny temné a bude jich mnoho. Na malý okamžik si představte, že to bude vypadat tak, že vás život vůbec nebude bavit, protože bude setmělý a bolestivý. Představte si nepředstavitelné, že čas skutečně rychle uteče. Zeptejte se na to rodičů a prarodičů, odpoví vám, že to bylo jako sen, jako jedna noční hlídka, jak praví jiný autor Bible. Zároveň si tím ale nenechte zkazit radost ze života, kterou právě prožíváte. Jen svůj život pamatováním na dny stáří dobře využijte. Nerezignujte na dnešní štěstí, nechejte se pohltit až závratnou radostí, ale právě proto, že máte tolik sil a energie, využijte času, který je před vámi k ještě smysluplnějšímu životu, než je jen užívání si tak nádherného mládí, po kterém se nám starším a nejstarším stýská. No a my starší nešetřeme svými vzpomínkami a moudrostí, kterou dává Bůh skrze věk...

Bylo by to ale hodně pesimistické psaní, kdybychom měli pamatovat jen na dny, kdy se nám pro slabost těla už ani nebude chtít žít, přestože to bývá zkušenost mnohých skvělých křesťanů a služebníků Božích. Proto máme nejvíce pamatovat na svého Stvořitele, který dal od počátku až do konce smysl naší existenci, dává smysl našim radostem i bolestem, životu i smrti. Pamatujme na něj i v tom, že všechno, co konáme, postaví před soud. Ale nejvíce si pamatujme na to, že poslal svého Syna, abychom pro jeho oběť a lásku na soudu obstáli.

Pán s vámi, váš

Bronislav Matulík